

ସାମାଜିକ, ସାଂସ୍କୃତିକ ସାହିତ୍ୟିକ ମୁଖପତ୍ର
(ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂଖ୍ୟା)

କୂବେର ସମାଜ ପରିମାଣିକ ଓଡ଼ିଶା ଓ ଛତିଶଗଡ଼

ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ: କୂବେର ଭବନ, ମହୁଲପାଲି, ପଦ୍ମପୁର, ବରଗଡ଼

ମୋ: ୯୪୩୮୫୩୦୫୮୦

ଇମେଲ୍: kubersamaj@gmail.com / www.kubersamaj.in

ସମ୍ପାଦନା ମଣ୍ଡଳୀ

ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ	: ରୁଡ଼ାମଣି ସାହୁ, ମହୁଲପାଲି, ପଦ୍ମପୁର, ବରଗଡ଼	୯୫୫୬୯୭୦୫୪୭
ଉପମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ	: ରମେଶ କୁମାର ସାହୁ, କୁଡ଼ାସିଂହା, ବଲାଙ୍ଗୀର	୯୪୩୮୫୩୦୫୮୦
ସମ୍ପାଦନା ସହଯୋଗୀ	: ବିଜୟ କୁମାର ସାହୁ, ପାଟଣାଗଡ଼ ମୀନତି ସାହୁ, କାନୁଟ ପ୍ରହଲ୍ଲାଦ ସାହୁ, ବଲାଙ୍ଗୀର	୯୭୭୭୭୩୧୭୭୭ ୭୮୯୪୭୬୫୭୭୭ ୯୪୩୮୨୮୨୦୭୦
ବିଜ୍ଞାପନ ସଂଗ୍ରହ କମିଟୀ	: ଲକ୍ଷ୍ମଣ କୁମାର ସାହୁ, ପାଇକମାଲ, ବରଗଡ଼ ସୁରେଶ କୁମାର ସାହୁ, ପାଇକମାଲ, ବରଗଡ଼ ସୁଶୀଳ କୁମାର ସାହୁ, ସୁନାମୁଦି, ବଲାଙ୍ଗୀର ସୋମନାଥ ସାହୁ, ଚିଟିଲାଗଡ଼, ବଲାଙ୍ଗୀର	୯୯୩୮୫୪୯୫୬୯ ୯୭୭୭୫୨୮୨୩୩ ୯୪୩୮୨୧୯୯୨୫ ୯୮୫୩୭୮୨୯୫୯
ସହାୟତା କମିଟୀ	: ଡ. ଲଳିତ କୁମାର ସାହୁ, କୁଡ଼ାସିଂହା, ବଲାଙ୍ଗୀର ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସାହୁ, ପାଟଣାଗଡ଼, ବଲାଙ୍ଗୀର ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ସାହୁ, ବଲାଙ୍ଗୀର	୯୪୩୭୩୭୮୦୭୪ ୮୬୫୮୦୭୬୨୫୫ ୯୪୩୭୧୫୦୯୬୯
ଉପଦେଷ୍ଟା ମଣ୍ଡଳୀ	: ରାମହରି ସାହୁ, ଚିଟିଲାଗଡ଼, ବଲାଙ୍ଗୀର ବସନ୍ତ ଖୁଣ୍ଟିଆ, ମାଣ୍ଡୋସିଲ, ବରଗଡ଼	୯୯୩୮୩୦୮୫୮୯ ୯୯୩୭୦୭୭୦୯୫
ପ୍ରଚ୍ଛଦପଟ୍ଟ ଅଳଙ୍କାରଣ	: ହରେକୃଷ୍ଣ ସାହୁ, କୁଡ଼ାସିଂହା, ବଲାଙ୍ଗୀର	୯୪୩୮୨୮୫୦୧୬
ପ୍ରଚ୍ଛଦପଟ୍ଟ ସହଯୋଗୀ	: ସଞ୍ଜୟ ମାଝୀ, କୁଡ଼ାସିଂହା, ବଲାଙ୍ଗୀର	୮୬୫୮୫୬୧୭୪୬

ରୁଡ଼ାମଣି ସାହୁ

ରମେଶ କୁମାର ସାହୁ

THE ALL ORISSA TAILIKA VAISHYA MAHASABHA

ନିଶ୍ଚଳ ଉତ୍କଳ ତୈଳିକ ବୈଶ୍ୟ ମହାସଭା

Regd. No. - 340/38 of 1960 - 61, Dt. 30th Nov. 1960
Regd. Off- N-5/462, IRC Village, P.S.- Nayapalli, Bhubaneswar - 751015

Ref.....

Date ୧୫.୧୨.୧୮

ଶୁଭେଚ୍ଛା ବାର୍ତ୍ତା

ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ଯେ କୁବେରର ସମାଜ ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳ ଓଡ଼ିଶା ଓ ଛତିଶଗଡ଼ (ମହାସଭା) ସମାଜର ଷୋଡ଼ଶ ଏକଦିବସୀୟ ବାର୍ଷିକ ସାଧାରଣ ଅଧିବେଶନ ତା: ୨୫.୧୨.୨୦୧୮ ମଙ୍ଗଳବାର ଦିନ ନୂଆପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାସ୍ଥ ନୂଆପଡ଼ା ନଗରର ଭାରଦ୍ଵାଜ କଲ୍ୟାଣ ମଣ୍ଡପ ପରିସରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଅତି ଆନନ୍ଦର କଥା ଅନୁଷ୍ଠାନର କର୍ମକର୍ତ୍ତାମାନେ ଏହି ଅବସରରେ ଏକ ବାର୍ଷିକ ମୁଖପତ୍ର ‘କୁବେର ଜ୍ୟୋତି’ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଆଜି ସର୍ବଭାରତୀୟ ସ୍ତରରେ ଆମ ତୈଳିକ ବୈଶ୍ୟ ସମାଜର ପୁନଃଉଦ୍ଧାନ ହୋଇଛି ଯାହାକି ଏକ ଶୁଭ ସୂଚନା । ଏହାର ମୁଖ୍ୟ କାରରଣ ହେଲା ଏହି ସମାଜ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ସୁସ୍ଥ ସହମତିରେ ସୁସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ଜାରି ରଖୁଛନ୍ତି । ଏହି ସାଧୁ ଉଦ୍ୟମକୁ ମୁଁ ସାଗତ କରିବା ସହ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିବା ମୁଖପତ୍ର ପାଇଁ ଅନୁଷ୍ଠାନର ସମସ୍ତ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ତଥା କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ମୋର ଆନ୍ତରିକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି ।

ରଘୁନାଥ ସାହୁ
(ରଘୁନାଥ ସାହୁ)

Satyabhusan Sahu

Ex-MLA, Padampur

Res.: Mandosil

Dist. Bargarh

Phone: 9437019577

ଶୁଭେଚ୍ଛା ବାର୍ତ୍ତା

କୁବେର ସମାଜ ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳ ଓଡ଼ିଶା ଓ ଛତିଶଗଡ଼ ମହାସଭାର ଷୋଡ଼ଷ ବାର୍ଷିକ ଅଧିବେଶନର ସୁଅବସରରେ ମହାସଭା ତରଫରୁ “କୁବେର ଜ୍ୟୋତି” ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂସ୍କରଣ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିବାର ଅତୀବ ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ । ଦୀର୍ଘ ଷୋହଳ ବର୍ଷ ହେଲା କୁବେର ସମାଜର କେତେକ ଜ୍ଞାନୀ, ଗୁଣୀ ତଥା ଅଭିଜ୍ଞ ବ୍ୟକ୍ତି ତଥା ସମାଜପ୍ରେମୀ ଉଦୟମାନ ଯୁବକମାନେ ସମାଜର ଉନ୍ନତିକ୍ଷେତ୍ର ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମାନ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହାଦ୍ଵାରା ସାମାଜିକ ସଂଗଠନ ଦୃଢ଼ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶା ଓ ଛତିଶଗଡ଼ ଅଞ୍ଚଳରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଜାତିଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ଭାବ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଧୁତ୍ଵ ଓ ଭାଇଭଉଣୀ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଏ ଜାତିକୁ ଆଗାମୀ ପୀଢ଼ି ଏକ ମହାଜ୍ଞ ଜାତିରେ ପରିଣତ କରିପାରିବେ ବୋଲି ମୋର ଦୃଢ଼ ଆଶା । ଏହି ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେମାନେ ସଫଳ ହୁଅନ୍ତୁ ଏହାହିଁ ଭଗବାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ସତ୍ୟ ଭୂଷଣ ସାହୁ

(ସତ୍ୟଭୂଷଣ ସାହୁ)

Smt. Tukuni Sahu MLA
Titilagarh, Dist. Balangir
Odisha Legislative Assembly

Qrs. No. R-6, MLA Colony
Unit-V, Bhubaneswar
Cell. No. 9437037710
9438281261
E-mail: tukunisahu.tig@gmail.com

ଶୁଭେଚ୍ଛା ବାର୍ତ୍ତା

ଉତ୍କଳର ଐତିହ୍ୟକୁ ପାଥେୟ କରି ଯେଉଁ ପୂର୍ବସୁରୀମାନେ ଦୁଃସାହସିକ ନୌବାଣିଜ୍ୟ କରି ଓଡ଼ିଶାର ଅର୍ଥନୀତିକୁ ବିଶ୍ୱ ଦରବାରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଥିଲେ, ସେହି ପୂର୍ବସୁରୀ ଆଜି “କୁବେର ସମାଜ” ନାମରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ । ଅତୀତର ଗୌରବ ଓ ଐତିହ୍ୟକୁ ବଜାୟ ରଖିବାକୁ ଆଜି ମଧ୍ୟ କୁବେର ସମାଜର ନିରନ୍ତର ଉଦ୍ୟମ ଜାରି ରହିଛି ।

ଏହି ସୁସ୍ଥ ପରମ୍ପରାର ପ୍ରତିଫଳନ ସରୂପ ଏକ ମହାସଭାର ଆୟୋଜନ ତଥା “କୁବେର ଜ୍ୟୋତି” ନାମକ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିବା ଅତି ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ ।

ଏହି ଅବସରରେ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶନର ସଫଳତା କାମନା ସହ କୁବେର ସମାଜର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟ, ସଦସ୍ୟା ତଥା ଉଦ୍ୟୋଗୀଙ୍କୁ ଆନ୍ତରିକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି ।

Tukuni Sahu
(ଚୁକ୍ତିନୀ ସାହୁ)

Pradeep Purohit MLA
Padampur, Dist. Bargarh
Odisha Legislative Assembly

Vill/Post-Paikamal,
Dist-Baragada-768079,
Odisha
Cell. 9437535846
p.purohit.ola@nic.in

ଶୁଭେଚ୍ଛା ବାର୍ତ୍ତା

କୁବେର ସମାଜ ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳ ଓଡ଼ିଶା ଓ ଛତିଶଗଡ଼ ସାମାଜିକ ସଂଗଠନ ଷୋଡ଼ଶ ବାର୍ଷିକ ସାଧାରଣ ଅଧିବେଶନ ଅବସରରେ ଏକ ସାହିତ୍ୟ କୃତୀ “କୁବେର ଜ୍ୟୋତି” ବାର୍ଷିକ ମୁଖପତ୍ର ଉନ୍ମୋଚିତ ହେଉଥିବା ଅତୀବ ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ । ସମାଜର ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଲୋକଙ୍କୁ ସାମାଜିକ, ଆର୍ଥିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ଦିଗରୁ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ ପ୍ରଦାନ କରି ତା’ର ନିଜର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ଉନ୍ନତିରେ ସହାୟକ ହେବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ମୁଁ ଆଜିକାର ଏହି ଶୁଭ ଅବସରରେ କୁବେର ସମାଜ ଓ ତା’ର ସାରସତ କୃତୀ ଉଭୟଙ୍କ ଉତ୍କଳମୟ ଭବିଷ୍ୟତ କାମନା କରି ରହୁଛି ।

(ପ୍ରକାଶ ପୁରୋହିତ)

ସୂଚୀପତ୍ର

କ୍ର.ନଂ. ବିଷୟ	ଲେଖକ	ପୃଷ୍ଠା
ସମ୍ପାଦକୀୟ ...		୯
ସଭାପତିଙ୍କ କଲମରୁ ...		୧୦
ଯୁଗ୍ମ ସମ୍ପାଦକଙ୍କ କଲମରୁ ...		୧୨
ବାର୍ଷିକ ଅଧିବେଶନ ବିବରଣୀ		୧୪
ଭାଗବତ ବାଣୀ		୧୭
ସଂଗଠନର ଆଧାରଣୀଲା	ତୃତୀୟ ସାହୁ	୧୯
ବୁଦ୍ଧାର କଳା	ଚିତ୍ରେଶ୍ୱର ସାହୁ	୨୩
ମୁଁ	ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସାହୁ	୨୫
ମାନସିକ ବିଶାଦ ଦୂର ...	ଡା. ଲଳିତ କୁମାର ସାହୁ	୨୭
ଯୋଗ	ଶ୍ରୀମତୀ ନିବେଦିତା ସାହୁ	୨୯
ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ମହନୀୟତା	ଶ୍ରୀମତୀ ସରୋଜିନୀ ସାହୁ	୩୨
ଯୌତୁକ ଏକ ସାମାଜିକ ବ୍ୟାଧି	ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସାହୁ	୩୩
ଶରୀର ରକ୍ଷାରେ ଆହାର	କୁମୁଦିନୀ ସାହୁ	୩୫
ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଗଠନରେ ସାମ୍ବ୍ୟର ପ୍ରଭାବ	ଶ୍ରୀମତୀ ତୃପ୍ତିମୟୀ ସାହୁ	୩୭
ବୃକ୍ଷ ପିତାମାତାଙ୍କ ସେବା କର	ଶ୍ରୀମତୀ ବଉଳ ସାହୁ	୪୦
ପୁରାଣ ପୃଷ୍ଠାରୁ	ପ୍ରୀତମ ସାହୁ	୪୧
ମାତୃମଞ୍ଚ	ଶ୍ରୀମତୀ ଗୀତାଞ୍ଜଳୀ ସାହୁ	୪୪
ଓଜସୀନୀ - ଦେବିକା ରୋଟାବେନ୍	ସୁଶ୍ରୀ ବିନିତା ସାହୁ	୪୭
ନାରୀ ପ୍ରତି ସମାଜର ଆଭିମୁଖ୍ୟ	ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଚିତ୍ରା ସାହୁ	୫୧
ମାତୃ ଦେବୋଭବ	ଶ୍ରୀମତୀ ବନିତା ସାହୁ	୫୩
ନାରୀ କ'ଣ କେବଳ ଏକ ଦେହ	ଶ୍ରୀମତୀ ସଂଗୀତା ସାହୁ	୫୫
ମାଁ ଓ ମମତା	ସୁଚିତ୍ରା ସାହୁ	୫୯
ସୁସନ୍ତାନର ସୃଷ୍ଟିକାରଣୀ ନାରୀ	ଶ୍ରୀମତୀ ମିନତୀ ସାହୁ	୬୧
ମାତୃ ସମ୍ମିଳନୀ ଉପଲକ୍ଷେ	ଶ୍ରୀମତୀ ଅନୁପମା ସାହୁ	୬୪
ଅଜା ତବ ସ୍ମରଣେ	ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ସାହୁ	୬୯
ଗାଈ ବଞ୍ଚିଲେ ଦେଶ ବଞ୍ଚିବ	ଶ୍ରୀମତୀ ହିମାଦ୍ରୀ ତନୟା ସାହୁ	୭୨
ଅକୁହା କଥା	ଯଜ୍	

କ୍ର.ନଂ. ବିଷୟ	ଲେଖକ	ପୃଷ୍ଠା
ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ	ସ୍ମରଣୀକା ସାହୁ (ଝୁମି)	୮୮
କହିଲ ଦେଖୁ ମୁଁ କିଏ ?	ସରୋଜିନୀ ସାହୁ	୮୮
ଇଟା ତ ମୋର ଜନମ୍	ଜଗନ ସାହୁ	୯୦
ପରିବାର	ଶ୍ରୀମତୀ ପିଙ୍କି ସାହୁ	୯୦
ମା' ପାଇଁ	ସୌରେନ୍ଦ୍ର ସାହୁ (ହେପି)	୯୧
ସୁନ୍ଦର	ଚକ୍ରଧର ସୁରୁଦ୍ଧି	୯୧
ଘୋଡ଼ଣୀ	ଚକ୍ରଧର ସୁରୁଦ୍ଧି	୯୩
ବାପା	ସୁଶ୍ରୀ ରୁକ୍ମଣୀ ସାହୁ	୯୩
ଅତୀତର ଗାଥା	ବିଜୟ କୁମାର ସାହୁ	୯୪
ଭକ୍ତିଯୋଗ	ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ	୯୪
ମମତାମୟୀ ମାଁ	ଶୁଭମ୍ ସାହୁ	୯୪
ନବାନୁ	ଫକୀର ସାହୁ	୯୬
ସାଧବ ପୁଅ	ଅଶୋକ କୁମାର ସାହୁ	୯୬
ଟିପ୍ ଟିପ୍ସା ତୁଲ ଦେବୁ	ଶ୍ରୀମତୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାହୁ	୯୯
ଭାରତ ଦେଶ ମୋହର	ସୁଶ୍ରୀ ନିକିତା ରୋଜାଲିନ୍ ସାହୁ	୯୯
ଝରା ଆଶିଷ	ଶ୍ରୀମତୀ ସପ୍ନିତା ସାହୁ	୧୦୦
ପୈକାଳିଟି ବଜାରେ	ଶ୍ରୀମତୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାହୁ	୧୦୦
ସମ୍ପର୍କ	ସୁନିଲ କୁମାର ସାହୁ	୧୦୧
ସ୍ବୟଂସିଦ୍ଧା	ହରେକୃଷ୍ଣ ସାହୁ	୧୦୨
हमारा समाज	सौदागर साहु	106
परिवर्तन	हरि साहु	107
बेटी	श्रीमती स्वागतिका साहु	107
मैं गीत लिखता जाउंगा	सौदागर साहु	109
EDUCATION AND IT'S VALUE	Avilas Sahu	111
THE PLACE OF MOTHER	SMT. SANJUKTA SAHU	113
MY IMMORTAL GRAND MOTHER	MADHURA SAHU	115
SUCCESS	PRAHALLAD SAHU	115
THE SOCIETY	PITABASA SAHU	116
ସାଇ ବିବରଣୀ ନୂଆପଡ଼ା ସାଇ		୧୧୮
ସାଇ ବିବରଣୀ କୁଡ଼ାସିଂହା ସାଇ		୧୧୯
ସାଇ ବିବରଣୀ ବଲାଙ୍ଗୀର ସାଇ		୧୨୦
କୁବେର ସମାଜ ପାଇକମାଲ ସାଇର ବାର୍ଷିକ ବିବରଣୀ		୧୨୧
ସାଇ ବିବରଣୀ ଚିଟିଲାଗଡ଼ ସାଇ		

ଝାଞ୍ଜିଆ

କୁବେର ସମାଜ ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳ, ସାମାଜିକ ସଂଗଠନର ସାରସ୍ବତ ମାନସ ସନ୍ତାନ ତା'ର ଦ୍ଵିତୀୟ ସନକ୍ଷତ୍ରରେ ପଦାର୍ପଣ ପୂର୍ବକ ଆଜିକାର ଶୁଭ ଅବସରରେ ଆତ୍ମପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯାଉଛି । ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆମପାଇଁ ଗର୍ବ ଏବଂ ଗୌରବର ବିଷୟ । ଏପରି ଏକ ସାହିତ୍ୟ କୃତି ଯେ, ଆତ୍ମଦ୍ଵାରା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇ ତାର ଚଳାପଥରେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଚାଲିବ ଏପରି ବିଶ୍ଵାସ ଆମର ନଥିଲା । ବହୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ପରେ ଓ ନାନା ଆଲୋଚନା ସମାଲୋଚନା ପରେ କୁବେରଙ୍କ ଆଶିଷରୁ ଓ ସମାଜର ଅଗଣିତ ଶୁଭେଚ୍ଛୁମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗକ୍ରମେ ଏହା ଆତ୍ମପ୍ରକାଶ କରିଛି ଓ ଏପରି ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ ଓ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ ମିଳିଲେ ଏହା ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଚାଲିବ ବୋଲି ଆଶା । ଏହା ସବୁ ଦିଗରୁ ପୁଣ୍ୟାଙ୍ଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ସମାଜର ସବୁବର୍ଗଙ୍କୁ ସାମାଜିକ ସାଂସ୍କୃତିକ, ଆର୍ଥିକ ଦିଗରୁ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ଏ ସମାଜରୁ ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ଉନ୍ନତିରେ ସହାୟକ ହୋଇ ପାରିବ ବୋଲି ଆଶା । ଏହାର ପ୍ରକାଶନରେ ଯେଉଁ ସଜ୍ଜନ ବୃନ୍ଦ, ମାଆ ଭଉଣୀମାନେ, ଆଗ୍ରହୀ ଯୁବସମାଜ ଓ ସମାଜର ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ସଦସ୍ୟ ସଦସ୍ୟା ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ବିଶେଷକରି ସ୍ଥରଶିକାର ଲେଖକ ଲେଖିକାମାନେ ଯେଉଁମାନେ କଷ୍ଟ ସାକାର ପୂର୍ବକ ନିଜର ସାହିତ୍ୟ ସାଧନ ଦ୍ଵାରା ଏହାକୁ ରକ୍ଷିତ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଶଂସା ଯୋଗ୍ୟ ଅତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଆମପରି ସଂପାଦନ ତଥା ପ୍ରକାଶନରେ ଅନଭିଜ୍ଞ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି ଓ ଏଥିରେ ନାନାପ୍ରକାର ଭୁଲ ତ୍ରୁଟି ରହିଥିଲେ ହେଁ ପାଠକପାଠିକାମାନେ ବିନା ପ୍ରତିବାଦରେ ତାକୁ ପାଠକରି ମହୁମାଛି ପରି ଆବଶ୍ୟକ ଅଂଶକୁ ଗ୍ରହଣ ପୂର୍ବକ ଅନାବଶ୍ୟକ ଅଂଶକୁ ତ୍ୟାଗକରି ନିଜର ମହାନତାର ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ହାର୍ଦ୍ଦିକ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନର ମହଙ୍ଗାମୁଗରେ ବହିଟିଏ ଛପାଇବା ବଡ଼ ଦୁରୁହ ବ୍ୟପାର । ଏଥିପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପାଣ୍ଠିର ଅଭାବ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ପ୍ରକାଶନ ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ ଜାରିରଖିଛୁ । ସତକଥା କହିବାକୁ ହେଲ

ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର କଳମରୁ

ମୁଁ ରାମହରି ସାହୁ ବୟସ ୭୬ (ଛଅଶହ ବର୍ଷ) ୨୦୦୩ ମସିହାରୁ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ବସିଥିଲି । ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ସମାଜ ସେବା କରିବା ପାଇଁ । ମୌକା ମିଳୁ ନ ଥିଲା । ୨୦୧୬ ମସିହାରେ ପାଟଣାଗଡ଼ ମହାସଭାକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ମୋର ଅନେକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ମୋତେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ପାଟଣାଗଡ଼ ମହାସଭାରେ ମୁଁ ସଭାପତି ଭାବରେ ରହି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାଜସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖୁଛି ।

ମୁଁ ପାଟଣାଗଡ଼ ମହାସଭାରେ ଆମ ସମାଜର ଫଞ୍ଜିକରଣ ଶୀଘ୍ର କରିବା ପାଇଁ ମତ ରଖିଥିଲି । ଏଠି ଆମ ସମାଜ କହିଲେ ଆମେ କୁବେର ସମାଜ ପଶ୍ଚିମଫଳ ଓଡ଼ିଶା ଓ ଛତିଶଗଡ଼କୁ ବୁଝିବା । ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାର ସମ୍ବଲପୁର, ବରଗଡ଼, ବଲାଙ୍ଗିର, କଳାହାଣ୍ଡି, ସୋନପୁର, ନୁଆପଡ଼ା, ବୌଦ୍ଧ ଇତ୍ୟାଦି ଜିଲ୍ଲାର କୁବେର ପୁତ୍ର ତେଲିଙ୍କୁ ନେଇ ଏହି ସମାଜ ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା । ମୁଁ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଛି ଯେ କେତେକ ଦିବ୍ୟଗତ ମହାନ ଆତ୍ମା ଏହି ସମାଜ ଗଠିବାରେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଏହାର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ସେତେଟା ହୋଇ ପାରି ନଥିବାରୁ ପ୍ରାୟତଃ ତାହା ସୁପ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ୨୦୦୦ ମସିହାରୁ ଏହାର ପୁନଃରୁଦ୍ଧାର କରାଯାଇ ପୁଣିଥରେ ସଜାଗ କରାଯାଇ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ବାର୍ଷିକ ସଭା ଆଦି କରାଗଲା ଓ ଇତି ମଧ୍ୟରେ ସମାଜ ଫଞ୍ଜିକରଣ ପୂର୍ବରୁ ସମାଜର ସମ୍ବିଧାନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଣୟନ କରାଗଲା । ଅତୀତ ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ ଯେ ସମାଜ ପାଇଁ କେବଳ ସମାଜର ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ଅନୁଦାନରେ ମହୁଲପାଲି ଠାରେ ୬୦'x୨୦' ଏକ ପକ୍କା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ (କୁବେର ଭବନ) ମଧ୍ୟ ନିର୍ମିତ ହୋଇପାରିଛି ।

ଆମର ବହୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ସମାଜ ଫଞ୍ଜିକରଣ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇପାରିନାହିଁ । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର ବିଷୟ ଯେ ଏଥିପାଇଁ ବହୁତ ବାଧାବିଘ୍ନ ହୋଇଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଫଞ୍ଜିକରଣ ଅଫିସରେ କଟକରେ ଅଛି । ଆଉ ଗୋଟିଏ ବାଧା ଅତିକ୍ରମ କଲେ ଫଞ୍ଜିକରଣଟି ସହଜରେ ହୋଇପାରିବ ବୋଲି ଆଶା ରଖିଛୁ । ଦେଖାଯାଉ ଭଗବାନ ଆମକୁ କିପରି ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ସବୁକିଛି ଠିକ ଭାବେ ହୁଏ ତିସେମ୍ବର ୨୦୧୮ ଭିତରେ

ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ଆମ ଜାତିକୁ ମହାଜନ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗାଁରେ ମହାଜନମାନେ ଗାଁକୁ ପରିଚାଳିତ କରୁଥିଲେ ବୋଲି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ । ଆମ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଗାଁମାନଙ୍କରେ ବିଭିନ୍ନ ଜାଗାରେ କୂପ, ପୋଖରୀ, ସ୍କୁଲ୍ ସବୁ ଖୋଲିଛନ୍ତି । ସେସବୁ ପ୍ରାୟତଃ ଆମ ଜାତିର ମହାତ୍ମାମାନେ ଜନକଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ କରି ଜାତିକୁ ଗର୍ବିତ କରିଛନ୍ତି । ଆମ ସମାଜ ଗଠନର ମୁଖ୍ୟତଃ ଗତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି । ପ୍ରଥମଟି ହେଲା ଆମ ଭିତରେ ଏକତା ରକ୍ଷା କରିବା । ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳ ଓଡ଼ିଶାର କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ଆମ ଜାତିର ପରିବାରମାନେ ରହୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମାଜ ସଂଗଠନକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି । ତା’ଛଡ଼ା କେତେକ ଜାଗାରେ ସମାଜ ଗଠନ ହୋଇପାରିନାହିଁ କିମ୍ବା ସମାଜ ଗଠନ ହୋଇ ସୁଦ୍ଧା କେତେକ ଆଳରେ ସୁସ୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଛି ।

ଆମର ଅନ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଟି ହେଲା ଆମ ଜାତିର ପରଂପରା ବଜାୟ ରଖିବା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିର ପରଂପରା ଅଛି । ଆମର ମଧ୍ୟ ଅଛି । ବିଶେଷ ଭାବରେ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ପାଳନ କରିବାରେ, ବିବାହ ସମୟରେ ବା ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ପରଂପରାକୁ ମାନିବାକୁ ପଡ଼େ । ଯେମିତିକି ଗୋଟିଏ ଓଡ଼ିଆ ଝିଅ ଯଦି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରଦେଶର ପୁଅକୁ ବିବାହ କରେ ତାକୁ ପ୍ରଥମେ ଓଡ଼ିଶାର ପରଂପରା ରକ୍ଷା କରିବା ସମାଜର ଗୋଟିଏ ମୁଖ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ତୃତୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଟି ହେଲା ସମାଜ ମାଧ୍ୟମରେ ଜନକଲ୍ୟାଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ । ସମାଜ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଜନକଲ୍ୟାଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମାଧ୍ୟମରେ ସମାଜ ବିକଶିତ ହୋଇପାରିବ । ଯେମିତିକି ବୃକ୍ଷରୋପଣ, ରକ୍ତଦାନ ଶିବିର, ସାମ୍ବ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା ଶିବିର, ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି ।

ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ରକ୍ଷା କରିବାରେ ଆମର ଯୁବାମଂଚ ଓ ମାତୃମଂଚକୁ ଆଗକୁ ଆସିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେମାନେ ହିଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନରେ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ରଖିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଧନ୍ୟବାଦ

ରାମହରି ସାହୁ
ସଭାପତି, କୁବେର ସମାଜ

★★★

ଓ ପ୍ରେରଣାର ଉତ୍ସ । ଏମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି, ସହଯୋଗ, ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଓ ପାରସ୍ପରିକ ଅନୁମୋଦନ ବିନା ସାଂଗଠନିକ ଅଗ୍ରଗତି ଓ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କ୍ଷୀଣ । ଆଜି ଭାରତରେ ପୃଥିବୀର ସପ୍ତାଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଣ୍ଡନ କରୁଥିବା ତାଜମହଲ ନ ଥାନ୍ତା, ଯଦି ଶାହାଜାହାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ଓ ମମତାଜଙ୍କର ତାଙ୍କ ଉପରେ ଅପୂରନ୍ତ ଭଲ ପାଇବାର ଆବେଗିକ ପ୍ରେରଣା ନ ଥାନ୍ତା । ସାଇ ସ୍ତରରେ ଗଠିତ କଞ୍ଚିତ ଯୁବାମଞ୍ଚ ଓ ମାତୃମଞ୍ଚ ଯଥେଷ୍ଟ ସକ୍ରିୟତାର ସହିତ ଦାୟିତ୍ବ ନିର୍ବାହ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଧନ୍ୟବାଦର ପାତ୍ର । କିନ୍ତୁ ଅନେକ ସାଇରେ ଏହା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଠନ ବି ହୋଇପାରିନାହିଁ ତ କେଉଁଠି କେଉଁଠି ଗଠିତ ହୋଇ ସୁସ୍ଥ ପ୍ରାୟ । ଆମର ବୋଧେ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ର, ଆହ୍ୱାନ, ହୁଙ୍କାର ଓ ଆଚରଣ ଏମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟ କରନ୍ତା, ଶତତ କ୍ରିୟାଶୀଳ କରାନ୍ତା ତାହା ଆମ ପାଖରେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଯଦି ଅଛି ତା’ର ପ୍ରୟୋଗବିଧି ଓ ପ୍ରୟୋଗଦାତା ବା ଦାତ୍ରୀ ନାହାଁନ୍ତି ।

କ୍ଷମା କରିବେ, ଦୁଃଖର ସହିତ ଆଉ ଏକ ଅବଗୁଣ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି । କିଛି ସମ୍ମାନସ୍ୱଦ ପୁରୁଷା ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଅସୀମ ଉଦ୍ୟମକ୍ରମେ ଏଇ ସମାଜ ଗଠିତ ହୋଇଛି ଏବଂ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପୀଢ଼ିକୁ ସଞ୍ଚାରିତ ହୋଇଛି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଶ୍ରେୟ ଓ ସମ୍ମାନର ଅଧିକାରୀ, ଏଥିରେ ଦ୍ୱିମତ ହେବାର କିଛିନାହିଁ । ଜ୍ଞାତସାରରେ କିମ୍ବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବେ ଅସମ୍ମାନ କରାଯାଉନାହିଁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଭାକୁ ନ୍ୟୁନ କରାଯାଉନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଯେ ଜଣେ ଆଶା କରୁଥିବା ଇପ୍ସିତ ଶ୍ରେୟ ସମ୍ମାନ ଦେଇ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ସମ୍ଭବପର ନୁହେଁ ।

ଲିଖିତ ଇତିହାସରୁ ହେଉ ଅବା ଅଲିଖିତ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନାରୁ ହେଉ, ଅନୁଭବରୁ ହେଉ ଅବା ସମସାମୟିକ ସହକର୍ମୀଙ୍କ ସ୍ମୃତିପତ୍ରରୁ ଲକ୍ଷ ତଥ୍ୟକୁ ନେଇ ଆମର ମଞ୍ଚାସୀନ ନେତୃତ୍ବ ମଞ୍ଚରେ ଅତୀତ ଓ ସାମ୍ପ୍ରତିକ କ୍ରମବିକାଶ ଉପରେ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦିଅନ୍ତି । ଏହାକୁ ଇତିହାସକୁ କଦର୍ଥ କରାଯାଉଛି କହି ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରିବା

କୁବେର ସମାଜ ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳ ଓଡ଼ିଶା ଓ ଛତିଶଗଡ଼ ସୋଡ଼ଶ ବାର୍ଷିକ ଅଧିବେଶନ ବିବରଣୀ

ଗତ ୧୫ଶ ସାଧାରଣ ଅଧିବେଶନର ପ୍ରସ୍ତାବମତେ, ପଦ୍ମପୁର ସାଇ ଭାଇଙ୍କ ଉଦ୍ୟମକ୍ରମେ ପଦ୍ମପୁର ନଗରସ୍ଥ ପୁରୋହିତ କଲ୍ୟାଣ ମଣ୍ଡପରେ କୁବେର ସମାଜ ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳ ଓଡ଼ିଶା ଓ ଛତିଶଗଡ଼, ମହାସଭାର ୧୬ଶ ବାର୍ଷିକ ସାଧାରଣ ଅଧିବେଶନ ଏକ ବର୍ଷାଢ୍ୟ ପରିବେଶ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଅଧିବେଶନରେ ଅତିକ୍ରମେ ୪୦୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସଦସ୍ୟ ଓ ୬୦୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସଦସ୍ୟା ଯୋଗଦାନ କରିଥିଲେ ।

ଧାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟସୂଚୀମତେ ପୂର୍ବାହ୍ନ ୧୦ଘ: ସମୟରେ ସଭାମଞ୍ଚରେ କଳସ ସ୍ଥାପନ ଓ ମହାସଭା ସଭାପତି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରାମ ହରି ସାହୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାମାଜିକ ପତାକା ଉତ୍ତୋଳିତ ହେବାପରେ ଅଧିବେଶନଟି ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ପରେ ପରେ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ପରିଚୟ ଓ ସାଗତ ହୋଇ ସଭାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ।

ସର୍ବପ୍ରଥମେ ସଭାପତି ନିଜର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାଷଣରେ ସଭାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜ୍ଞାପନ କରି ସଦସ୍ୟ ସଦସ୍ୟାମାନେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଯୋଗଦାନ କରିଥିବାରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜ୍ଞାପନ କରିଥିଲେ । ଆଗାମୀ ଦିନରେ ସମସ୍ତେ ମିଶି କୁବେର ସମାଜକୁ ଦେଶର ଏକ ଅଗ୍ରଣୀ ସମାଜରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଥିଲେ । ସଦସ୍ୟ ସଦସ୍ୟାଗଣ ମହାସଭାର ନୀତି ନିୟମ ମାନିବାକୁ ଓ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମାନଙ୍କରେ ସକ୍ରିୟ ଯୋଗଦାନ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଥିଲେ । ଯୁବ ସମ୍ମିଳନୀ ଓ ରକ୍ତଦାନ ଶିବିର ଆଦି ଦିନର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଯୁବକ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିଲା । ଗୋଟିଏ ପଟେ ଯୁବ ସମ୍ମିଳନୀ ଚାଲିଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ୟପଟେ ପଦ୍ମପୁର ଯୁବାମଞ୍ଚଦ୍ୱାରା

ଆୟୋଜିତ ରକ୍ତଦାନ ଶିବିରକୁ ପଦ୍ମପୁର ଉପଖଣ୍ଡ ମୁଖ୍ୟଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରଜତ କୁମାର ସାହୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିଥିଲେ ଓ ପରିଚାଳନାରେ ପଦ୍ମପୁର ଉପଖଣ୍ଡ ଚିକିତ୍ସା ବିଭାଗର କର୍ମଚାରୀଗଣ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ । ଶିବିରରେ ୩୨ ଯୁନିଟ୍ ରକ୍ତ ସଂଗୃହୀତ ହୋଇଥିଲା ।

ଯୁବା ସମ୍ମିଳନୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅଖିଳ ଭାରତ ତୈଳିକ ବୈଶ୍ୟ ସମାଜର ଉପସଭାପତି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଦେବା

ପ୍ରଦାନ କରି ତାଙ୍କ ସାଇ ସମସ୍ୟାମାନ ଉତ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ବୈଠକର ପ୍ରସ୍ତାବମତେ ନିମ୍ନ ପ୍ରସ୍ତାବ ଗୁଡ଼ିକ ମହାସଭା ସାଧାରଣ ଅଧିବେଶନରେ ପରଦିନ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା-

୧) ଗତ ଟିଟିଲାଗଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କମିଟିରେ ମନୋନିତ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ମାନଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ଉପସ୍ଥାପନ ଓ ଅନୁମୋଦନ ।

୨) ଉକ୍ତ ବୈଠକରେ ମହାସଭାର ଆର୍ଥିକ ଉନ୍ନତିପାଇଁ ଗୃହୀତ ପଦକ୍ଷେପ ସାଧାରଣ ସଦସ୍ୟ ଦେୟ ବାର୍ଷିକ ଟ.୧୦୦/- ଓ ସଭାମଣ୍ଡଳ ପାଇଁ ଟ.୨୦/- ଏବଂ ଯୁବାମଣ୍ଡଳ ପାଇଁ ଟ.୧୦/- ଏପରି ମୋଟ ଟ.୧୩୦/-, ଆଜୀବନ ସଦସ୍ୟତା ଦେୟ ଟ.୧୦୦୦/- + ଟ.୩୦/- = ମୋଟ ଟ.୧୦୩୦/-, ପୃଷ୍ଠପୋଷକ ସଦସ୍ୟତା ଟ.୧୦୦୦୦/- + ଟ.୩୦/- = ଟ.୧୦୦୩୦/- ।

୩) ଚଳିତ କାର୍ଯ୍ୟକାରିଣୀରେ ସଭାପତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆଗତ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପାଣ୍ଠି ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇ ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଗଲା । ଉକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସଭାପତି ନିଜେ ମହାସଭା ସାଧାରଣ ବୈଠକରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଉପରୋକ୍ତ ତିନୋଟି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମହାସଭା ସାଧାରଣ ବୈଠକ କରତାଳିଦେଇ ସହର୍ଷ ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲେ ।

ଏଣୁ ଏଣିକି ଗୃହୀତ ପ୍ରସ୍ତାବମତେ ସମସ୍ତ ସାଇ ନିଜ ନିଜ ସାଇର ଆର୍ଥିକ ଦେୟ ମହାସଭାରେ ପଢ଼ି କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଗୃହୀତ ହେଲା ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ଦିନ ତା: ୨୫-୧୨-୨୦୧୮ର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପୂର୍ବଦିନ ଭଳି ପୂଜାପାଠ ଓ ଭାଗବତ ପାରାୟଣ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଅତିଥି ସାଗତ ଓ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସଂଗୀତ ଗାନପରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଚଳିତବର୍ଷ ଦେହତ୍ୟାଗ କରିଥିବା ଦିବଙ୍ଗତ ଆତ୍ମା ମାନଙ୍କ ସଦ୍‌ଗତିପାଇଁ ନୀରବ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଗଲା । ସାଇ ସଭାପତିମାନଙ୍କ ମତାମତ ପ୍ରଦାନ ବିଭିନ୍ନ ସାଇର ସଭାପତିମାନେ ନିଜନିଜ ସାଇରେ ଗୃହୀତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ତଥା ସମସ୍ୟା ଉପରେ ଆଲୋଚନା

ପୂର୍ବକ ସମାଜର ଉନ୍ନତି କ୍ଷେତ୍ର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସ୍ତାବମାନ ଆଗତ କରିଥିଲେ । ଏହି ଆଲୋଚନାଚକ୍ରରେ ମାଷ୍ଟୋସିଲ୍ ସାଇ ସଭାପତି ଶ୍ରୀ

ନିଜର ସାରଗର୍ଭକ ଭାଷଣରେ ସମାଜ ଗଠନରେ କିପରି ନାରୀମାନଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ରହିଛି ତା'ର ଉପସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ ଓ ସଭାରେ ମାଆମାନଙ୍କ ସିଂହଭାଗ ଉପସ୍ଥାନ ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲେ ।

ପରେ ପରେ ମହାସଭା ସାଧାରଣ ସଂପାଦକ ଗତ ମହାସଭାର ବିବରଣୀ ପାଠ କରିଥିଲେ ଏବଂ କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ଗତ ବର୍ଷର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଆୟ ବ୍ୟୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ।

ସାରସତ ସାଧକଙ୍କୁ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା :-

ଚଳିତ ବର୍ଷର ପୂଜ୍ୟପୁତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ବରଗଡ଼ ସାଇ ସଭାପତି ସଥା ଆମ ସାଜର ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ତ୍ରିନାଥ ସାହୁଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସାହିତ୍ୟସାଧନା ପାଇଁ, ଯିଏକି ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ଦ୍ୱାରା ପୁରସ୍କୃତ ହୋଇଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଅଙ୍ଗବସ୍ତ୍ର, ପ୍ରଶସ୍ତିପତ୍ର ଓ ପୁଷ୍ପମାଲ୍ୟ ଦେଇ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧିତ କରାଯାଇଥିଲା । ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧିତ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସାହୁ ନିଜ ସାହିତ୍ୟକୃତିରୁ କିଛି ଉଦ୍ଧାର କରି ସମାଜକୁ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ କିଛି ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ । ଯେଉଁଥିରୁ ତାଙ୍କର ସାରସତ ସାଧନାର ଉତ୍କର୍ଷତା ବାରି ହୋଇପଡୁଥିଲା । ସଭା ତରଫରୁ ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛ୍ୱସିତ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଜ୍ଞାପନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆଜିକାର ସଭାର ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସତ୍ୟଭୂଷଣ ସାହୁ ଯିଏକି ପ୍ରତି ମହାସଭାରେ ଯୋଗଦାନ ପୂର୍ବକ ସଭାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ନିଜର ସମାଜ ପ୍ରେମର ଆଦର୍ଶ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଥାନ୍ତି, ସେ ମହାଶୟ ସମାଜର ଆର୍ଥିକ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ସୁପରାମର୍ଶ ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସାମାଜିକ ଉନ୍ନତିପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଡିଲିକ ସଂଗଠନ ମାନଙ୍କ ସହ ଯୋଗାଯୋଗ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଶେଷରେ ସଭାପତି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରାମହରି ସାହୁ ତାଙ୍କର ଉଦ୍‌ଯାପନୀ ଅଭିଭାଷଣରେ ସଂଗଠିତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସାରଗର୍ଭକ ଓ ପ୍ରଭାବୀ ଢଙ୍ଗରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାତିପ୍ରେମରେ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ହୋଇ ସମାଜପାଇଁ ତନମନଧନ ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ଲାଗି ପଡ଼ିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇ ତାଙ୍କର ବକ୍ତବ୍ୟ ସମାପନ କରିଥିଲେ । ତାପରେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ପାଇଁ ସଭାର ବିରତି ଘୋଷଣା କରାଗଲା ।

ଭାଗବତ ବାଣୀ

ପରମ ଶାସ୍ତ୍ର ଭାଗବତ
 ଏ ଭାଗବତର ମହିମା
 ଏ ଭାଗବତ ଧର୍ମବାଣୀ
 ମନ ପବିତ୍ର ଯାର ଦେହୀ
 ଏ ମନ ପାଞ୍ଚୁଥାଏ ଯାହା
 ଯେହୁ ପାଞ୍ଚଇ ପରମନ୍ଦ
 ଦଣ୍ଡିବା ଶକ୍ତି ଯାର ଥାଇ
 ଅମୃତ ବଚନ କହିବ
 କର୍ମ କରିବ କଷ୍ଟ ସହି
 ସତ୍ୟ କର୍ମରେ ଧର୍ମ ଅଛି
 କାମ କ୍ରୋଧଠୁ ଦୂରେ ଥିବ
 ପରର ସ୍ତ୍ରୀ ଅପତ୍ୟ ଧନ
 ସେ କାଳ ପାଶେ ବନ୍ଦି ହୋଇ
 ପରଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଯେ ଚୋରାଇ
 ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଇ
 ଭାଇର ଦୁଃଖେ ଯେହୁ ଦୁଃଖୀ
 ପର ଆପଣା ଯାର ନାହିଁ
 କୁଜନ ସଂଗତେ ଆଳାପ
 ହୀନ ସଂଗତେ ହୀନ ଗତି
 ଉତ୍ତମ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗ ଯାର
 ମିଥ୍ୟାକୁ ପାପ ବୋଲି ଜାଣି
 ପର ପୁରୁଷେ ମନ ଦେଇ
 ତାହାର ନାହିଁ ସୁଖ ଲେଖ
 ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ମଣ୍ଡଳେ ଦେହ ବହି
 ଧନ ଜୀବନ ଏ ଜଗତେ
 ସର୍ବେ ଚଳିବେ କାଳ ବଳେ
 ପ୍ରାଣୀର ଭଲ ମନ୍ଦ ବାଣୀ
 ସଂପଦେ ଯେ କରେ ବଢ଼ିମା
 ଧନ ଅର୍ଜଣ ଧର୍ମ କରି
 କର୍ମ ଆଦରି ସହି ଦୁଃଖ
 ଅନ୍ତର୍ ନାହିଁ କାମନାର
 ମନୁଷ୍ୟ ଦେହେ ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ
 ଯାହାକୁ ରଖିବେ ଅନନ୍ତ
 ଯେବେ ଗୋବିନ୍ଦ ଆଶ୍ରେ ଥିବ
 ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ
 ସେ ମକରନ୍ଦ ପାନ କରି
 ସେ ବ୍ରଜନାରୀଙ୍କ ପୟରେ
 ମନ ମୋ ନରକରେ ଥାଉ
 ହା କୃଷ୍ଣ ବୋଲି ଯାଉ ଜୀବ

ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିବ ନିତ୍ୟ ।
 କେ କହିପାରେ ଗୁଣସୀମା ।
 ବ୍ରହ୍ମ ସମାନ ପରିମାଣି
 ଉଦ୍ଧବ ଗଙ୍ଗାଜଳ ସେହି
 କାଳେ ପ୍ରାପତ ହୁଏ ତାହା
 ତା ମନ୍ଦ ପାଞ୍ଚୁଛି ଗୋବିନ୍ଦ
 ତଥାପି କ୍ଷମା ସେକରଇ
 ପରକୁ ଆପଣା କରିବ
 କର୍ମରେ ଭଲମନ୍ଦ ନାହିଁ
 ଧର୍ମ କରିବ କର୍ମ ବାଛି
 ସେ ନେଇ ନକେ ପକାଇବ
 ଯେ ପ୍ରାଣୀ କରଇ ହରଣ
 ସତତ ନରକ ଭୋଗଇ
 ସାତ ଜନ୍ମରେ ଦୁଃଖ ପାଇ
 ନରକ ଯାତନା ଭୋଗଇ ।
 ସେ ପ୍ରାଣୀ ସଦାକାଳେ ସୁଖୀ
 ସାଧୁରେ ଗଣା ଅଟେ ସେହି
 କେବେହେଁ ନ କରିବା ପାପ
 ହସି କହୁଛି ଯଦୁପତି
 ସେ କରେ ଉତ୍ତମ ଆଚାର ।
 କହିବ ସଦା ସତ୍ୟବାଣୀ
 ଯେ ନାରୀ ଏକାନ୍ତେ ରମଇ ।
 ନରକେ ପଡ଼ିବ ଅବଶ୍ୟ ।
 ଦେବତା ହୋଇଲେ ମରଇ ।
 ଯେ ପ୍ରାଣ ଧରେ ଅନ୍ୟ ହିତେ
 ଯଶ ରହିବ ମହିତଳେ ।
 ମରଣ କାଳେ ତାହା ଜାଣି ।
 କାଳ ଭାଙ୍ଗଇ

ସଂଗଠନର ଆଧାରଶିଳା

ଚୂଡ଼ାମଣି ସାହୁ

ଭବନଟିଏ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ହେଲେ ଏକ ଭିତ୍ତିଭୂମି ଉପରେ ଆଧାର ଶିଳା ରଖି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଏ । ଆଧାରଶିଳା ଯେତେ ମଜବୁତ ହେବ ଭବନଟି ମଧ୍ୟ ସେତିକି ଦୃଢ଼ ଓ ସ୍ଥାୟିତ୍ବ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ । ସଂଗଠନ ରୂପା ଭବନ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଚାରିଟି ମୁଖ୍ୟ ଆଧାରଶିଳା ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିଥାନ୍ତି । ସେ ଚାରିଟିକୁ ଚତୁର୍ଭୁଜ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଚାରିହସ୍ତରେ ଧାରଣ କରିଥିବା ଆୟୁଧ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇପାରେ ।

୧- ଶଙ୍ଖ, ୨- ଚକ୍ର, ୩- ଗଦା, ୪- ପଦ୍ମ । ସଂଗଠନର ବିକାଶରେ ଏହି ଆଧାରଶିଳାଗୁଡ଼ିକର ଗୁରୁତ୍ବ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିମ୍ନପ୍ରକାରେ ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସ କରାଯାଇପାରେ । ଯଥା- ଗଦା, ପଦ୍ମ, ଚକ୍ର ଓ ଶଙ୍ଖ ।

୧- ଗଦା - ଗଦା ହେଉଛି ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତି ବା ଲୋକବଳର ପ୍ରତୀକ

୨- ପଦ୍ମ - ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବାହନ ବଳର ପ୍ରତୀକ

୩- ଚକ୍ର - ପ୍ରଗତିର ସୂଚକ ।

୪- ଶଙ୍ଖ - ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାରର ପ୍ରତୀକ

ଉପରୋକ୍ତ କାରକଗୁଡ଼ିକ ସଂଗଠନର ବିକାଶରେ ଅପରହାତ୍ୟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପର୍କପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହଁନ୍ତି । ଏଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପର ନିର୍ଭରଶୀଳ ବା ପରସ୍ପର ପରସ୍ପର ପରିପୂରକ । ସଂଗଠନର ବିକାଶରେ ଏଗୁଡ଼ିକ କିପରି ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ରହିଛି ନିମ୍ନ ଆଲୋଚନାରୁ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇପାରିବ ।

୧- ଯେକୌଣସି ସାମାଜିକ ସଂଗଠନ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଏବଂ

ମୁଖ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ଜନବଳ । କାରଣ ଅନୁଷ୍ଠାନଟି ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଟେ । ଏଣୁ ଲୋକସଂପୃକ୍ତି ବିନା ଅନୁଷ୍ଠାନର କଳ୍ପନା କରାଯାଇ ନ ପାରେ । ସଂଗଠନର ଲୋକବଳ ଉତ୍ତମ ସଂଖ୍ୟାତ୍ମକ ଓ ଗୁଣାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପ

ଅନୁସାରେ କେବଳ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବା କେବଳ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବା ଉଭୟ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଗଠିତ ହୋଇପାରେ । ତଦନୁଯାୟୀ ସଂଗଠନ ପାଇଁ ସଦସ୍ୟ/ସଦସ୍ୟା ଆବଶ୍ୟକମତେ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ଲୋକସଂଗ୍ରହ ସମୟରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ସଂଗଠନର ସାମିଲ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

୨ - ଲୋକଚୟନ - ସଂଗଠନର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗର ସୁପରିଚାଳନା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯିବ । ଲୋକଚୟନ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ରୁଚି ଓ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତା ତଥା କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ଦେଖି ତାଙ୍କୁ ସେହି ବିଭାଗର ଦାୟିତ୍ୱ ଅର୍ପଣ କରାଯିବ । ସଂଗଠନର ଦାୟିତ୍ୱ ନେବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଦୃଢ଼ତା ଯୋଗ୍ୟତା ହେଉଛି ସେ ସଂଗଠନ ପାଇଁ ସମୟ ଦେଇପାରୁଥିବେ । ଅନ୍ୟଥା ସଂଗଠନଟି ଡିସ୍ଟି ପାରିବ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଏ ଆବଶ୍ୟକ ସମୟରେ ଦାୟିତ୍ୱନ୍ୟସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦେଖା ଦର୍ଶନ ମିଳେନାହିଁ, ଯାହାଫଳରେ ସଂଗଠନରେ କାର୍ଯ୍ୟର ଅଗ୍ରଗତି ତେଣିକି ଯାହା ହେଉ । ସଂଗଠନର ସଦସ୍ୟ ହୁଅନ୍ତୁ ବା କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ହୁଅନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ସମୟ ଦେଇ ସଂଗଠନର ସଭାସମିତି ବା ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମମାନଙ୍କରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସଂଗଠନର ସୁପରିଚାଳନା ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ଏକତାବଦ୍ଧ ହୋଇ ପରସ୍ପର ସହିତ ଏକତା ଓ ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରି ସଂଗଠନକୁ ଆଗେଇ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସାଧାରଣତଃ ସଂଗଠନରେ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀରେ ଲୋକ ରହିଥାନ୍ତି । ୧. ସାଧାରଣ ସଦସ୍ୟ ଓ ୨. ଦାୟିତ୍ୱନ୍ୟସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା । ସାଧାରଣ ସଦସ୍ୟମାନେ ସଭାସମିତି ବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୋଗ ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସଂଗଠନକୁ ଅନୁଦାନ ଆକାରରେ କିଛି ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା କରନ୍ତି । ସଂଗଠନର ସୁପରିଚାଳନାର ସେମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ଦାୟିତ୍ୱ ନଥାଏ । ମାତ୍ର ଦାୟିତ୍ୱନ୍ୟସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାମାନେ ସବୁବେଳେ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଭଲମନ୍ଦ । ତା'ର ଉନ୍ନତି ଅବନତି ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ଇତ୍ୟାଦି ଉପରେ ନଜର ରଖିଥାନ୍ତି । ସଂଗଠନର ସୁପରିଚାଳନା ପାଇଁ ଦାୟିତ୍ୱନ୍ୟସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ କେତେକ ବିଶେଷ ଯୋଗ୍ୟତା ଓ ଦକ୍ଷତା ରହିବା ବିଧେୟ । ତାଙ୍କର ସର୍ବପ୍ରଥମ ଯୋଗ୍ୟତା ହେଉଛି ସଂଗଠନର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକରେ ତାଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ଥିବ । ସେ

ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମୟ ଦେଇପାରୁଥିବେ । ସେ ନିଜେ ଜଣେ ନିରପେକ୍ଷ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥିବେ । ସଂଗଠନର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ତଥା ସଦସ୍ୟ ସଦସ୍ୟାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବ୍ୟବହାର କୁଶଳ ଥିବେ ଦଳମତ ମନୋଭ

ଧୂସପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆର୍ଥିକ ପରିଚାଳନାରେ ସର୍ବଦା ଲୋକଙ୍କ ସମେତ ଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପକ୍କା ରସିଦ ମାଧ୍ୟମରେ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ କରାଯିବ । ସଂଗୃହୀତ ଅର୍ଥର ହିସାବ ନିୟମିତ ଭାବରେ କ୍ୟାଶ୍ ବୁକ୍ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବ । ସଂଗଠନର ପାଣ୍ଡିତ ନିୟମିତ ଅଡ଼ିଟ୍ କରାଯିବ ଓ ଅଡ଼ିଟ୍ ରିପୋର୍ଟ ନିୟମିତ ଭାବରେ ଅନୁଷ୍ଠାନର ସମସ୍ତଙ୍କ ଜାଣିବା ପାଇଁ କମିଟୀ ବୈଠକରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ । ସଂଗୃହୀତ ଅର୍ଥ କାହାରି ହାତରେ ଅଧିକ ସମୟ ରହିବନାହିଁ । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମିଳିତ ଏକାଠିରେ ତାକ୍ତର ବା କୌଣସି ବ୍ୟାଙ୍କରେ ତାକୁ ଜମା କରାଯିବ । ଗଚ୍ଛିତ ଅର୍ଥକୁ କମିଟୀର ପ୍ରସ୍ତାବମତେ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉଠାଣ ଓ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବେ । ଖର୍ଚ୍ଚର ବିହିତ ଭାବରେ ଆଦି ରଖିବେ । ଅନୁଷ୍ଠାନର ଅର୍ଥକ ପରିଚାଳନାଗତ ସଜୋଟତା ଓ ପାରଦର୍ଶିତା ରହିଲେ ଲୋକେ ଆଗ୍ରହର ସହିତ ଅର୍ଥଦାନ କରିବେ ଓ ଅର୍ଥର ଅଭାବ ରହିବ ନାହିଁ ।

ସାମାଜିକ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଆଉ ଏକ ଆଧାର ହେଉଛି ପ୍ରଗତି । ଅନୁଷ୍ଠାନଟି ଯଦି ଧୀରେ ଧୀରେ ତା'ର କଲେବର ବୃଦ୍ଧିରେ କରିଚାଲେ । ତେବେ ତାର ଉନ୍ନତିରେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ସେଥିରେ ଯୋଗଦିଅନ୍ତି । ଅନୁଷ୍ଠାନଟି ଲୋକଙ୍କ ଆଖିଦୃଶିଆ ପ୍ରଗତି ନ କଲେ ନୂତନ

ଲୋକେ ତ ସେଥିରେ ଯୋଗଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ଓଲଟି ପୁରୁଣା ଲୋକ ବି ଧୀରେ ଧୀରେ ସେଥିରୁ ଦୂରେଇ ଯାଆନ୍ତି ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନଟି ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥାଏ ।

ସାମାଜିକ ସଂଗଠନର ଆଉ ଏକ ପ୍ରଭାବୀ ମାଧ୍ୟମ ହେଉଛି ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗ ହେଉଛି ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାରର ଯୁଗ ବା Age of Advertisement । ତେଣୁକରି ଅନୁଷ୍ଠାନର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ଅନୁଷ୍ଠାନର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କିଛିଟା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଅନୁଷ୍ଠାନର ବାରମ୍ବାର ବୈଠକ କରି ତା'ର ବିବରଣୀ ପତ୍ରପତ୍ରିକା ତଥା ରେଡିଓ ଟିଭି ଆଦିରେ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ହେବ । ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ ଖେଳକୁଦ ତଥା ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରାଯିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବିଭିନ୍ନ ସେବାମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଗଲେ ତାହା ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଯେହେତୁ ସାମ

ଯଦା ସଦା ହି ଧର୍ମସ୍ୟ ଗ୍ଳାନିର୍ଭବତିଭାରତ
ଅଭ୍ୟୁତ୍ଥାନମଧର୍ମସ୍ୟ ତଦାତ୍ମାନମ୍ ସୃଜାମ୍ୟହମ୍

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ଚେତସ୍

(ଚିନାବାଦାନ ଓ ଚିନାବାଦାନ ମଞ୍ଜି
ବ୍ୟବସାୟର ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ)

ନୃସିଂହନାଥ ମନ୍ଦିର ରୋଡ଼, ପାଇକମାଲ
ପୋ.ଅ.: ପାଇକମାଲ, ଜି. ବରଗଡ଼-୭୬୮୦୩୯

କୃବେର ସମାଜର ସମସ୍ତ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ସୁଖ ଓ
ସମୃଦ୍ଧି କାମନା କରି ଆଗାମୀ ନବବର୍ଷର
ଅଭିନନ୍ଦନ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି । ଏହି ନବବର୍ଷ
ଆପଣ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳମୟ ହେଉ ଏହାହିଁ କାମନା

ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ସାହୁ

ମୋ: ୯୯୩୮୩୯୩୫୫୨

ବଞ୍ଚିବାର କଳା

ଚିକେଶ୍ୱର ସାହୁ

ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନ ଦୁର୍ଲଭ ବୋଲି ଶାସ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କର ମତ । ହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗରେ ମଣିଷ ସମାଜ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଗତି କରୁଛି ଓ ଯେଉଁ ମାର୍ଗକୁ ପ୍ରଗତିର ସୋପାନ ବୋଲି ବୁଝି ନେଇଛି, ସେ ସଂପର୍କରେ ବିଚାର କଲେ ମତିଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଆମର ଭୋଗ ପାଇଁ ସଂସାରରେ ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଉପଲବ୍ଧ । ଜନ୍ମ ଲାଭପରେ ଆମର ଜୀବନଚକ୍ରକୁ ଚଳାଇ ରଖିବାକୁ ଆମକୁ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁପଡ଼େ । ଆମେ ଯାହାଉପରେ ଭରସା କରୁ, ଆମର ପିତାମାତା ଗୁରୁ କିମ୍ବା ପଡ଼ୋଶୀ ତଥା ସାଙ୍ଗ, ଏହାଙ୍କର ନୀତି ଅନୁସାରେ ଆମେ ଗତିକରି ଥାଉଁ । ସେମାନେ ଶିଷ୍ଟ କି ଭଦ୍ର କିମ୍ବା ଅଶିଷ୍ଟ କି ଅଭଦ୍ର ଏହା ତାଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ୟଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରି ଥାଏ । ଯାହା ଶିଖେ ସେହି ଅନୁସାରେ ତାର ବଞ୍ଚିବାର କଳା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଭୁ ଆମକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇ ଆମର ପରିଚାଳନା ଦାୟିତ୍ୱ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କଲେ । ସେମାନେ ଆହରଣ କରିଥିବା ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ଆମକୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ଯଦି ସେହି ଗୁରୁଜନ ମାନେ ନୀତି ହୀନ ହୋଇ ଥିବେ ତେବେ ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ନୀତି ହୀନ ଜୀବନଯାପନ କରିବ । ଯାହାର ପାରିବାରିକ ଶିକ୍ଷା ଉନ୍ନତ ହୋଇଥାଏ ସେ ନିଜର ଭବିଷ୍ୟତ ଜୀବନକୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିଥାଏ । ନିଜର ବାସ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରେମ ଯୋଗୁଁ ଯଦି ପିତାମାତା ଶିଶୁର ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି ଓ

ତାକୁ ଏଥିରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେବାକୁ ସତର୍କ କରନ୍ତିନାହିଁ; ଏପରି ସ୍ଥଳେ ସନ୍ତାନଟି ସୁମଣିଷ ନହୋଇ କୁମଣିଷ ହୋଇଥାଏ । ଚାଣକ୍ୟ ନୀତି ଅନୁସାରେ ସନ୍ତାନକୁ ୫ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଳନ ପାଳନ କରା ଯାଉଥିଲା । ୬ବର୍ଷରୁ ଗୁରୁକୁଳ ଆଶ୍ରମରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆ ଯାଉଥିଲା ସେଠାରେ ସେ ଗୁରୁଙ୍କ ଅନୁଶାସନ ମଧ୍ୟରେ ରହି ତାର ଚରିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲା । ସେହି ଅନୁସାରେ ସେ ତାର ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟ ଜୀବନରେ ନିଜକୁ ପରିଚାଳିତ କରୁଥିଲା । ସଂସାରରେ ସଠିକ୍ ମାର୍ଗରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବାପାଇଁ ଗୁରୁମାନେ ଶିଷ୍ୟକୁ ଜ୍ଞାନ, କର୍ମ ଓ ଉପାସନା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଦେଉଥିଲେ । ଶରୀର ଏକ ଆଧାର ବା ଉପକରଣ । ଆତ୍ମା ଉପାସକ ଓ ପ୍ରଭୁଉପାସ୍ୟ ବୋଲି ଶିକ୍ଷା ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଭୌତିକ ଉନ୍ନତି ଜ

ଯଜ୍ଞ, ବ୍ରତ ଦାନପୁଣ୍ୟ ଆଦିକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଯତ୍ନକରେ । ଉପାସନା କାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଅନେକ ସାଧୁସନ୍ଥ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ବିଦ୍ୱାନ ମାନଙ୍କ ଆଗମନ ହୁଏ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ବାଛି ଗୁରୁ କଲେ ଓ ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦୀକ୍ଷା ନେଇ ଜୀବନର କଳା ଶିଖି ଏବଂ ତାକୁ ମାନି ନିଜକୁ ପରିଚାଳିତ କର, ଗୁରୁଙ୍କ ଆଦେଶକୁ କଦାପି ଅବଜ୍ଞା କରନାହିଁ, ବଞ୍ଚିବାର କଳା ଯେତେ କଷ୍ଟ କର ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତାକୁ ସୀକାର କର ଓ ନିଜକୁ ଛୋଟ ବୋଲି ଭାବି ଓ ଦୁର୍ବଳ ବୋଲି ଭାବି ତାହା ପାଳନ କରିବାରୁ ବିରତ ହୁଅନାହିଁ । ନିଜ ଉପରେ ଭରସାରଖ, ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଆସ୍ଥା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ରଖି ଆଗେଇ ଚାଲ ନିଶ୍ଚୟ ସଫଳ ହେବ ଏଥିରେ ଡିଲେମାତ୍ର ସନ୍ଦେହର ଅବକାଶ ନାହିଁ ।

ମନୁଷ୍ୟ କୁସଙ୍ଗ ହେତୁ କୁଶିକ୍ଷାରେ ପଡ଼ି ଅନୈତିକ କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ କରିଚାଲେ । ଚୋର ମଦ୍ୟପମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ସେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କରି ପ୍ରେରଣାରେ ତାଙ୍କ ପରି କୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ପ୍ରଥମେ ଅଗୋଚର ରେ ଏସବୁ ଅନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଚଲେ । ମାତ୍ର ପରେ ପରେ ସେ ଏଥିରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଓ ଜାଣିଶୁଣି ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ କରିଥାଏ । କୁକର୍ମ କରିବା ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ନିଜେ ତ ନିନ୍ଦିତ ହୁଏ ତା ସହିତ ନିଜର ଜ୍ଞାତି ପରିଜନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିନ୍ଦିତ କରାଇଥାଏ, ନିଜର ତୁଟି ସଂପର୍କରେ ନିଜର ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ନିଜେ ଅବଗତ ହେବାହିଁ ବଞ୍ଚିବାର କଳା । ମଣିଷ ନିଜ କର୍ମର ଗତିକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ ପୂର୍ବକ ତାହା ଠିକ୍ କି ଭୁଲ୍ ଜାଣିପାରିଲେ ଯାଇଁ ସେ ଇଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ନିଜର ଭୁଲର ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ । ସଂସାରରେ ଏପରି ଅନେକ ଲୋକ ଥାଆନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜର ଭୁଲପାଇଁ ଅନୁଶୋଚନା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଓଲଟି ଅନ୍ୟମାନେ ତ ଏପରି କରୁଛନ୍ତି ମୁଁ କଲେ କ’ଣ ଭୁଲ ହେଲା ବୋଲି କହନ୍ତି ଏବଂ ନିଜକୁ ସଂଶୋଧନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟଠାରୁ ଲାଭ ପାଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାଙ୍କର ସାର୍ଥ ସାଧନ ପାଇଁ ଅନ୍ୟର ଭୁଲକୁ ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥନ କରିଥାନ୍ତି, ଦୁଃଖର କଥା ତାଙ୍କର ଭୁଲ ପ୍ରେରଣାରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ଭଲ ଉପଦେଶ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏଣୁ ସର୍ବଦା

ସଚେତନ ହୋଇ ନିଜର କୁକର୍ମର ପୁନରାବୃତ୍ତି ନକରି ସେପରି ଲୋକଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବାକୁ ଯତ୍ନକଲେ ନିଜର ମଙ୍ଗଳ ହେବ । ଦେଖିବ ତୁମର ଜୀବନ ସୁଧୁରି ଯିବ । ନିଜର ଅ

ମୁଁ

ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସାହୁ

‘ମୁଁ’ ଏକ ଏମିତି ଶବ୍ଦ, ଯାହାକି ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ଧ୍ୱଂସମୁଖକୁ ଟାଣି ନେଇପାରେ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଧ୍ୱଂସାଭିମୁଖୀ ପୃଥିବୀକୁ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୱଂସମୁଖରୁ ରକ୍ଷା କରିଦେଇପାରେ । ଏହି ‘ମୁଁ’କୁ ଯଦି ସତ୍ତ୍ୱମାର୍ଗରେ ନିୟୋଜିତ କରି ସେବା, ପ୍ରେମ, ଅହିଂସା, ଶାନ୍ତି ଆଦି ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ବିକାଶରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ତେବେ ଏହି ‘ମୁଁ’ ଦ୍ୱାରା ଆମ ନିଜର ପରିବାର ତଥା ଆମ ସମାଜର ପ୍ରଭୃତ ବିକାଶ ସାଧୁତ ହୋଇପାରିବ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଏକ ଧର୍ମର ଆଧାର ସଞ୍ଚରିତ ହୋଇ ପୃଥିବୀର ହିତକାର୍ଯ୍ୟରେ ସହାୟକ ହେବ ଓ ମନୁଷ୍ୟର ମାନମର୍ଯ୍ୟାଦା ବୃଦ୍ଧିରେ ସହାୟକ କରିବ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କଲେ ‘ମୁଁ’ ଶବ୍ଦଟି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅପଶବ୍ଦ ନୁହେଁ । କେବଳ ‘ମୁଁ’କୁ ଚିହ୍ନି ତାକୁ ଠିକ୍ ମାର୍ଗରେ ଲଗାଇବା ଆମର ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ‘ମୁଁ’ କିଏ ଏହା ଯଦି ଜାଣିବାକୁ ଚାହଁବା ତେବେ ଏହି ‘ମୁଁ’କୁ ଆତ୍ମା ସହିତ ଯୋଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆତ୍ମା ହେଉଛି ଭଗବତ

ସତ୍ତା । ଆତ୍ମା ସହିତ ଯୋଡ଼ିବା ମାନେ ଭଗବାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡ଼ିହେବା । ଆତ୍ମା ଓ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ମିଳନରେ ମଣିଷ ତା’ର ପରମ ଓ ଚରମ ଲକ୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ଏକ ସୁଗମ ରାସ୍ତା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ରାସ୍ତା ଫିଟିଗଲେ ସମାଜ ଆମକୁ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଫୁଲ ସଦୃଶ ଦେଖାଯିବ । ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ତା’ର ବାସନା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବିଛୁରିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଏହି ‘ମୁଁ’ ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ ସୁଗମ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଭାବରେ ଉଭା ହେବ ।

ଏଣୁ ଆଜିକାର ଏହି ଶୁଭାବସରରେ ମୁଁ ସମାଜର ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ‘ମୁଁ’କୁ କୁପଥରୁ ନିବୃତ୍ତ କରି ସୁପଥରେ ପରିଭ୍ରମିତ କରିବାକୁ ବିନମ୍ର ନିବେଦନ କରୁଛି । ଏତଦ୍ୱାରା ଆମର ଭବିଷ୍ୟତ ଜୀବନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମଙ୍ଗଳମୟ ହେବ ।

ପାଇକମାଲ, ବରଗଡ଼

★★★★

ଶୁଭେଚ୍ଛା ସହ

ମହାନିଷ୍ଠା କୃଷିସେବା କେନ୍ଦ୍ର

IndianOil

ମାଣ୍ଡୋସିଲ, ବରଗଡ଼, ଓଡ଼ିଶା
ପ୍ରୋ: ରୁଦ୍ରପ୍ରକାଶ ସାହୁ (ଯୁବାମଞ୍ଚ ସମ୍ପାଦକ)
ମୋ: ୯୯୩୮୩୦୭୧୨୧

ମାନସିକ ବିଶାଦକୁ ଦୂର କରିବାର ସହଜ ଉପାୟ

ଡା. ଲଳିତ କୁମାର ସାହୁ

ମଣିଷ ଜୀବନରେ ଘଟୁଥିବା ବାସ୍ତବତା ଓ ତା'ର ନିଜସ୍ୱ ଚିନ୍ତାଧାରାର ତାରତମ୍ୟ ହିଁ ମାନସିକ ବିଶାଦର କାରଣ । ମଣିଷ ସର୍ବଦା ଅନ୍ୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ନିଜର ସମୟ, ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ଅପଚୟ କରିରୁଲିଥାଏ । ମାତ୍ର ବାସ୍ତବତା ଭିନ୍ନ । ଆମେ କେବେହେଲେ ଅନ୍ୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବା ନାହିଁ ବରଂ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବା । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ଦୃଢ଼ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ସମାଜର ପାରମ୍ପାରିକ ପରିସ୍ଥିତି ମୁତାବକ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଖାପଖୁଆଇ ନିଏ । ମାତ୍ର ମାନସିକସ୍ତରରେ ଦୁର୍ବଳ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହା କରି ନ ପାରି ଅନ୍ୟ ଉପରେ ଦୋଷାରୋପ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦିଏ ।

ମାନସିକ ବିଶାଦର କାରଣ ମଧ୍ୟରେ ତୁଳନାତ୍ମକ ବିରୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ଅନେକାଂଶରେ ଦାୟୀ । ତୁଳନାତ୍ମକ ବିରୁଦ୍ଧ ହେଲା ଅନ୍ୟ ସହିତ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ତୁଳନା କରିବା । ପ୍ରକୃତରେ ଦୁନିଆଁରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଭିନ୍ନ ଅଟେ, ସମସ୍ତଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ମଣିଷର ପ୍ରବୃତ୍ତି ହେଲା ପ୍ରାୟତଃ ସେ ନିଜକୁ ଅନ୍ୟ ସହ ତୁଳନା କରିରୁଲେ । ସେହି ତୁଳନାତ୍ମକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯଦି ସେ ନିଜକୁ ଅପାରଗ ମନେ କରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ମାନସିକ ବିଶାଦ ଆଡ଼କୁ ରୁଲିଯାଏ ।

ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ମାନସିକ ବିଶାଦ ଚର୍ଚ୍ଚାକୁ ନେଲେ ତାଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟତା ଓ ମନପସନ୍ଦର ବୃତ୍ତି ଚୟନ ନ କରିବା

ଏକ ମୁଖ୍ୟ କାରଣ । ଏଥିପାଇଁ ଅନେକାଂଶରେ ଅଭିଭାବକମାନେ ଦାୟୀ । ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଏ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ପରିପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧ ଭାବରେ ଅନୁକରଣ କରନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ ଅନ୍ଧ ଭାବରେ ଅନୁକରଣ ନ କରି ବରଂ ତାଙ୍କ ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରେରିତ ହେବା ଉଚିତ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସମ୍ଭବତଃ ତରୁଣ ତରୁଣୀମାନେ ପ୍ରେମ ବ୍ୟାପାରରେ ଲିପ୍ତ ହେବା ସହ ସେଥିରେ ପ୍ରତାରିତ ହୋଇ ମାନସିକ ବିଶାଦ ଆଡ଼କୁ ରୁଲିଯାଉଥିବା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଉଛି ।

ମାନସିକ ବିଶ

ଯୋଗ

ଶ୍ରୀମତୀ ନିବେଦିତା ସାହୁ

ଯୋଗ ହେଉଛି ମାନବ ସମାଜକୁ ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ଏକ ଅନବଦ୍ୟ ଅବଦାନ । ଭାରତୀୟ ଦର୍ଶନରେ ଯୋଗ ହେଉଛି ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା । ଆତ୍ମଦର୍ଶନ ଓ ସମାଧି ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଜୀବନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯୋଗର ବ୍ୟାପକ ପ୍ରୟୋଗ ଓ ପ୍ରଭାବ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ଆଧୁନିକ ଭାରତୀୟ ସନ୍ଥମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରବର୍ଣ୍ଣିତ ଯୋଗର ବିଶ୍ୱ ସାରା ପ୍ରଚାର କରିଛନ୍ତି । ଗୀତାରେ ଯୋଗେଶ୍ୱର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଯୋଗକୁ ବିଭିନ୍ନ ଭାବରେ ପରିଭାଷିତ କରିଛନ୍ତି । ଅନୁକୂଳତା ଓ ପ୍ରତିକୂଳତା, ସିଦ୍ଧି-ଅସିଦ୍ଧି, ସଫଳତା-ବିଫଳତା, ଜୟ-ପରାଜୟ । ଏସବୁ ଅନୁକୂଳ ଓ ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସମ ରହିବାକୁ ଯୋଗ କହନ୍ତି । ଯୋଗର ଲକ୍ଷ ହେଉଛି ମଣିଷକୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବେଦାନ୍ତକ ତତ୍ତ୍ୱକୁ ଅନୁଭବ କରାଇବା । ଏହି କ୍ରମରେ ଯୋଗ ମନୁଷ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ବିକଶିତ କରି ଅଗ୍ରଗାମୀ କରାଇଥାଏ ।

ଯୋଗ ତିନି ପ୍ରକାରର ୧. କର୍ମଯୋଗ, ୨. ଭକ୍ତିଯୋଗ ୩. ରାଜଯୋଗ ବା ଜ୍ଞାନଯୋଗ । କର୍ମଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ନିଜ ଦ୍ୱାରା କୃତ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମକୁ ଭଗବାନକୁ ଅର୍ପଣ କରାଯାଏ । ଭକ୍ତିଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହୃଦୟର ଆବେଗଭରା ଭାବକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା, ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଉପାସନା ଦ୍ୱାରା ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଭଗବାନଙ୍କ ଚରଣାରବିନ୍ଦରେ ନିମଗ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ରାଜଯୋଗ ଓ ଧ୍ୟାନଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ମନକୁ ବିଷୟ ବାସନାରୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରି

ଅନ୍ତର୍ଯୁକ୍ତ କରି ନିଜର ଅଧିନସ୍ଥ କରାଯାଏ । ଏହାଦ୍ୱାରା ମନର ଚଞ୍ଚଳତା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ । ବ୍ୟକ୍ତି ଅଜ୍ଞାନତାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉଠି ଧ୍ୟାନ ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନାଲୋକରେ ବିଚରଣ କରେ ।

ଗୀତାରେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କହିଛନ୍ତି - ‘ଯୋଗସ୍ଥ କୁରୁ କର୍ମାଣି ସଙ୍ଗମତ୍ୟକ୍ତା ଧନଞ୍ଜୟ’ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ସହିତ ଯୋଗର ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି । ମହର୍ଷି ପାତଞ୍ଜଳୀ ଯୋଗର ଆଠଟି ସେପାନ ବିଷୟରେ ବିସ୍ତୃତ ଆଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ଯମ, ନ

ସରୁପ ଆତ୍ମାର ସାକ୍ଷାତକାର ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣାନନ୍ଦ ପ୍ରାପ୍ତି । ଯୋଗ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନୁଶାସନ ଏବଂ ସୁସ୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ । ଯାହା ମନ ଏବଂ ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ଭାରସାମ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିଥାଏ । ଯୋଗ ଶବ୍ଦ ଯୁଦ୍ଧ ଧାତୁରୁ ନିଷ୍ପନ୍ନ ଯାହାର ଅର୍ଥ ମନର ସମଗ୍ର ବୃତ୍ତିକୁ ନିରୋଧ କରି ସମାଧି ଅବସ୍ଥାକୁ ନେଇଯିବାକୁ ବୁଝାଏ ।

ଯୋଗର ଆବଶ୍ୟକତା କ'ଣ? ଯୋଗାସନ ଓ ପ୍ରାଣାୟାମ ଅଭ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା ଶରୀର ଓ ମନ ସୁସ୍ଥ ଓ ନିରୋଗ ରହେ । ଶରୀରର ମୃତ ତନ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହୁଅନ୍ତି । ନୂଆତନ୍ତୁ ଓ କୋଷଗୁଡ଼ିକର ନିର୍ମାଣ ହୁଏ । ଯୋଗର ସୁସ୍ଥ କ୍ରିୟାଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଆମ ଶରୀରର ସୁସ୍ଥ ସ୍ୱାୟତନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଶକ୍ତି ମିଳେ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ସକ୍ରିୟ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଯାହା ଫଳରେ ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ରକ୍ତ ସଞ୍ଚାଳନ କ୍ରିୟା ଠିକ୍ ଭାବରେ ଚାଲି ପାରେ ଏବଂ ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ନୂତନ ଶକ୍ତିର ସଞ୍ଚାର ହେବାକୁ ଲାଗେ । ମାଂସପେଶୀଗୁଡ଼ିକର ସଂକୋଚନ ପ୍ରସାରଣ ଦ୍ୱାରା ତାହା ଦୃଢ଼ ହୁଏ ଓ ଶରୀରରେ ଶକ୍ତିର ଉନ୍ନେଷ୍ଟ ହୁଏ ଓ ଶରୀରରୁ ରୋଗ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଯୋଗାସନ ଏବଂ ପ୍ରାଣାୟାମ ଦ୍ୱାରା ଶରୀରର ଗ୍ରନ୍ଥି ଏବଂ ମାଂସପେଶୀଗୁଡ଼ିକର କର୍ଷଣ, ବିକର୍ଷଣ, ସଂକୋଚନ-ପ୍ରସାରଣ ତଥା ଶିଥିଳୀକରଣ

ଆଦି କ୍ରିୟା ସଂଗଠିତ ହୋଇ ଶରୀରକୁ ଆରୋଗ୍ୟ ରଖେ । ରକ୍ତବାହୀ ଧମନୀ ଓ ଶିରାଗୁଡ଼ିକ ସୁସ୍ଥ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହୁଅନ୍ତି । ଶରୀରର ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବଢ଼ିଥାଏ । ମଣିଷ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକୃଶଳତା ଓ କର୍ମଠତା ବୃଦ୍ଧି ପାଏ । ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳତା, ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧି, ଶରୀର ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗର ସୁନ୍ଦରତା, ମସ୍ତିଷ୍କର ବିକାଶ ଘଟିଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷ ନିଜର ଶାରିରୀକ ମାନସିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ଲାଭ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟହ ଯୋଗାଭ୍ୟାସ କରିବା ବିଧେୟ । ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଯୋଗର ଉପକାରିତା - ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶୀର୍ଷାସନ, ସର୍ବାଙ୍ଗାସନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପଯୋଗୀ ଆସନ ଅଟେ । ଉଚ୍ଚତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଚାଡ଼ାସନ, ପାଦହସ୍ତାସନ, ହଳାସନ, ପଶ୍ଚିମତାନାସନ, ଚକ୍ରାସନ, ଶରୀରକୁ ସନ୍ତୁଳିତ କରିବା ପାଇଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ନମ

ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ମହାନୀୟତା

ଶ୍ରୀମତୀ ସରୋଜିନୀ ସାହୁ

ତ୍ୟାଗ ଓ ଭୋଗ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି । ତ୍ୟାଗ ହେଉଛି ଏକ ମହାନୀୟ ମାନବିକ ଗୁଣ ଯାହା ନିଜକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଏଥିରେ ଆତ୍ମାର ଉନ୍ନତି ହୋଇଥାଏ । ଭୋଗ ହେଉଛି କେବଳ ନିଜପାଇଁ । ଏହା ହେଉଛି ମଣିଷର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱାର୍ଥସର୍ବସ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟ । ଏଥିରେ କେବଳ ଶରୀରଗତ ଲାଭ ଓ କ୍ଷଣିକ ପାଇଁ ମାନସିକ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ମିଳିଥାଏ । ଭୋଗ ମଣିଷକୁ ସ୍ୱାର୍ଥପର କରିଦିଏ । ଆମର ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି ମହାନ ତ୍ୟାଗନିଷ୍ଠା ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ । ଏହା ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ସଂସ୍କୃତି ଓ ସଭ୍ୟତା ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ । ଆଦର୍ଶ ରାଜା ପ୍ରଭୁ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଓ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଏହି ମହାନ ସଂସ୍କୃତିର ପୁରୋଧା ଥିଲେ । ପ୍ରଭୁ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସମାଜ ପାଇଁ ନିଜର ରାଜସିଂହାସନ ତଥା ପ୍ରାଣପ୍ରିୟା ପତ୍ନୀ ସୀତାମାତାଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ନାମରେ ନାମିତ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ ଆଜନ୍ମରୁ ସମାଜ ପାଇଁ କେତେ ଯେ ତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି ତା'ର ଇୟରା ନାହିଁ । ସେ ଅଧର୍ମର ବିନାଶ କରି ଧର୍ମରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବାଜି ଲଗାଇ ଦୁଷ୍ଟ ଅସୁର ତଥା ଅନ୍ୟାୟୀ ରାଜାମାନଙ୍କ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରି ବହୁ କଷ୍ଟ ସାକାର କରି ମାନବ ଜାତି ତଥା

ସଭ୍ୟତାକୁ ବଞ୍ଚାଇ ପାରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଆଜି ଆମେ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଜନ୍ମ ହେବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଛୁ । ତ୍ୟାଗପୂର୍ବକ ଜୀବନଯାପନ ଓ ଜଗତର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଭଗବତ ଗୀତା ମାଧ୍ୟମରେ ଯୋଗର ପ୍ରସାର ପ୍ରଚାର କରି ଆଜି ଯୋଗୀରାଜ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଭାବରେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ପରିଚିତ । ସେ କେବେବି ନିଜକୁ କୌଣସି ରାଜ୍ୟର ଶାସକ ଭାବରେ ବା କାହାରି ଗୁରୁ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ତାଙ୍କର ତ୍ୟାଗମୟ ଜୀବନ ଓ ସେବାର ମୂର୍ତ୍ତିମନ୍ତ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ ।

ଆଜି ସେହି ପ୍ରଭୁ ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଅମର ଗାଥା ରାମାୟଣରେ ଓ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜୀବନ ବୃନ୍ଦାବନ ହରିବଂଶ ତଥା ମହାଭାରତ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ସର୍ବମ ଅକ୍ଷରରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ପୃଥିବୀର ମାନବ ସମା

ଯୌତୁକ ଏକ ସାମାଜିକ ବ୍ୟାଧି

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସାହୁ

ଯେଉଁ ସମାଜରେ ଅଧିକାଂଶ ଉତ୍ତମ ଲୋକ ରହନ୍ତି ତାକୁ ସତ୍ୟ ସମାଜ କୁହାଯାଏ । ଏଣୁ ଏକ ସୁସ୍ଥ ସତ୍ୟ ଓ ନୈତିକ ମୂଲ୍ୟଯୁକ୍ତ ସମାଜ ଗଠନ କରିବାକୁ ହେଲେ ଆମକୁ ସାମାଜିକ ରୀତି ନୀତି ପାଳନ ପୂର୍ବକ ଭାଇଭଉଣୀ ସମ୍ପନ୍ନ, ଏକାତ୍ମବୋଧ, ସାଧୁ, ସଜୋଟ, ପରୋପକାରୀ ସାମାଜିକ ଜୀବନଯାପନ କରିବାକୁ ହେବ । ନଚେତ୍ ସମାଜର ପ୍ରଗତିରେ ବାଧା ଉପୁଜିବା, ସମାଜର ନୀତି ନିୟମ ଓ ଶୃଙ୍ଖଳା ନଗ୍ନ ଭଗ୍ନ ହେବା, ଅସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବୃଦ୍ଧି ଘଟିବା ଭଳି ମାରାତ୍ମକ, ସଂକ୍ରାମକ ରୋଗ ସବୁ କାୟାବିସ୍ତାର କରିବ ଓ ସାମାଜିକ ଜୀବନ କଲୁଷିତ ହୋଇଉଠିବ ।

ଆମ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିରେ ବିବାହକୁ ଏକ ପବିତ୍ର ବନ୍ଧନ ଓ ତହିଁରେ ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷର ଆଦୃଶ ମିଳନ ଘଟେ ବୋଲି ବିଶ୍ୱର କରାଯାଏ । ସାମାଜିକ ଶୃଙ୍ଖଳା ରକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ କେଉଁ ଆବହନକାଳରୁ ଆମ ସମାଜରେ ବିବାହ ପ୍ରଥା ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇ ଆସୁଛି । ଭାରତୀୟମାନେ କନ୍ୟାକୁ ରତ୍ନ ସହିତ ତୁଳନା କରି କନ୍ୟାଦାନ ଏକ ମହତ ଦାନ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ କନ୍ୟାଦାନ ସହିତ ଦାନ ଗ୍ରହଣକୁ କିଛି ଦକ୍ଷିଣା (ଉପହାର) ଦେବାର ବିଧାନ ଆମ ସଂସ୍କୃତିରେ ରହିଅଛି । ବଡ଼ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ଅଧୁନା ଏହି ଦକ୍ଷିଣାର ସ୍ଥାନ

ଯୌତୁକ ନେଇଛି । ନିଜକୁ ସତ୍ୟ, ଶିକ୍ଷିତ, ପ୍ରତିପତ୍ତିଶାଳୀ ଦାବୀ କରୁଥିବା ସମାଜରେ ଯୌତୁକ ଦେବା ନେବା ଏକ ଚଳଣୀ ହୋଇଗଲାଣି । ଫଳରେ ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୁର୍ବଳ ପିତାମାତାମାନେ ଝିଅ ବିବାହରେ ନାନା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଓ ଲାଞ୍ଚନାର ଶିକାର ହେଉଛନ୍ତି । ଦାବି ମୁତାବକ ଯୌତୁକ ଅଭାବରୁ ବିବାହ ବିଚ୍ଛେଦ, ବଧୂ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା, ଶୋଷଣ, ଅତ୍ୟାଚାର, ବଧୂହତ୍ୟା ଭଳି ଘୃଣ୍ୟ ଘଟଣାମାନ ଦିନକୁ ଦିନ ବଢ଼ିଉଠିଛି । ଯୌତୁକ ଦେବା ଓ ନେବା ଉଭୟ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ଜାଣିବି କେହି ମାନିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହଁନ୍ତି, ଫଳରେ ଝିଅ ଜନ୍ମକୁ ପିତାମାତାମାନେ ବୋଝ ଅଭିଶାପ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଓ କନ୍ୟାଭୂଷା ହତ୍ୟା ଭଳି ଘଟଣାମାନ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି ।

ସୃଷ୍ଟିକରେ ତାମସିକ ଖାଦ୍ୟ ମଣିଷକୁ ଅଳସୁଆ କରେ ତା ମନରେ କାମ କ୍ରୋଧ, ଲୋଭ ମୋହ ହିଂସା ଆଦି ଖରାପ ଗୁଣ ସବୁ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ମଣିଷ ମାଂସାଶୀ ପ୍ରାଣୀ ନୁହେଁ, ବା ମାଂସ ତାର ଖାଦ୍ୟ ନୁହେଁ । ଆମେ ଯେଉଁ ମାଛମାଂସ ଖାଉଛୁ ତାହା କ'ଣ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ଶବ ନୁହେଁ ? ତେବେ ଆମେ ଚିନ୍ତା କରିବା କଥା ଯେ ପ୍ରକୃତରେ ଆମେ ମାଛମାଂସ ଖାଇବା ଠିକ୍ ହେବ କି ନାହିଁ । ମାଛମାଂସ ଚୋବାଇଥିବା ହାଡ଼ ଆଦି ଅଧିକ ଗୁରୁ ପାକ ଖାଦ୍ୟ ଏସବୁ ତେଲ ମସଲାଯୁକ୍ତ ହୋଇଗଲେ ତାଙ୍କର ହଜମ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଆମର ଅନ୍ତକୁ ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ ଓ ଏପରି ଅନାବଶ୍ୟକ ଶ୍ରମଯୋଗୁଁ ଅନ୍ତନଳୀରେ ନାନାପ୍ରକାର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଦେଖା ଯାଇ ରୋଗ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଏଣୁ ପାରୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପରି ଖାଦ୍ୟ ଠାରୁ ମଣିଷ ଦୂରରେ ରହିବା ଉଚିତ ।

ପୂର୍ବ କାଳରେ ଆମ ଦେଶର ମୁନିରାଷି ମାନେ ଜଙ୍ଗଲୀ ଫଳମୂଳକୁ ନ ସିଝାଇ ଖାଦ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଶହଶହ ବର୍ଷ ସୁସ୍ଥ ସବଳ ନିରାମୟ ଜୀବନ ଯାପନରେ ସମର୍ଥ ହେଉଥିଲେ । ଆଜି ମଧ୍ୟ ପାଣ୍ଡାତ୍ୟ ଦେଶର ଲୋକେ କେତେକ ପରିବାକୁ କଞ୍ଚା ଚୋବାଇ ଓ ଅଧାସିଝା କରିଖାଇଥାନ୍ତି । ଯଦି ଓ ସେମାନେ ମାଂସାସୀ ତଥାପି ରନ୍ଧା ମାଂସରେ ତେଲମସଲା ଅଧିକ

ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଆମେ ନିଜକୁ ସୁସ୍ଥ ସବଳ ରଖିବା ପାଇଁ ଅଧିକ ଭାବରେ କଞ୍ଚା ଫଳମୂଳ ତଥା ଚୋପାଯୁକ୍ତ ପନିପରିବା ଦୁଧ ଆଦି ଅଧିକ ଖାଇବା ଉଚିତ୍ । ଆମର ଖାଦ୍ୟ ସନ୍ତୁଳିତ ହେବା ଉଚିତ୍ । ସେଥିରେ ଶରୀର ଉପଯୋଗୀ ପୁଷ୍ଟିସାର, ସ୍ନେହସାର, ଶ୍ୱେତସାର ଧାତବ ଲବଣ ଓ ଅବାଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ଜଳ ରହିବା ଦରକାର । ଜଳମଧ୍ୟ ଶରୀର ପାଇଁ ଏକ ଆବଶ୍ୟକ ଖାଦ୍ୟ ଅଟେ । ଦିନମଧ୍ୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଜଳପାନ କରିବା ରଚିତ ଏତଦ୍ୱାରା ଖାଦ୍ୟ ହଜମ, ରକ୍ତ ସଂଚାଳନ ତଥା ବିରେଚନ କାର୍ଯ୍ୟ ଶୁଖିଳିତ ହୋଇ ସାମ୍ନ୍ୟ ରକ୍ଷାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ,

ଆମେ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଖାଇବା ଖାଇବା ପାଇଁ ବଞ୍ଚିବା ନାହିଁ । ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ନୟନ୍ତ୍ରିତ ଭାବରେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଆମର ପୂର୍ବଶୂରୀ ମାନେ

Admission Open **5 years Integrated Law**

B.A.LL.B

(Recognised by Deptt. of Higher Education, Govt. of Odisha, Affiliated by Sambalpur University)

Eligibility: Minimum 45% marks for General & 40% marks for SC/ST students in +2 Arts/Commerce/Science

Contact: 9078614700/7750915123 / 7325929492

MAHAMAYA

Institute of Legal Science, Nuapada

ଶୁଭେଚ୍ଛା ସହ

ଏମ୍.ଏସ୍. ସ୍ନେହା ମେଡିକାଲ ଷ୍ଟୋର

କ୍ରାନ୍ତି ଛକ, ମାଣ୍ଡୋସିଲ

ସ୍ରୋ: ଶ୍ରୀମତୀ ଜ୍ୟୋତି ସାହୁ

(C/o. ଡ. ରାକେଶ କୁମାର ସାହୁ
ସଭାପତି, ଯୁବାମଞ୍ଚ ମାଣ୍ଡୋସିଲ)

ମୋ: ୯୯୩୮୫୦୮୨୭୫

ଗଣିବାତ, ଶ୍ୱାସ ଓ କାଶ, ଭଗନ୍ଦର, ଫିସର,
ଅର୍ଶ, ମଧୁମେହ ରୋଗର ଚିକିତ୍ସା ସହ ନିଶାମୁକ୍ତ କେନ୍ଦ୍ର

ଅଜାଣତରେ ମଦ୍ୟପକୁ ମଦ ଛଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ କରନ୍ତୁ

ଶୁଭେଚ୍ଛା ସହ

**ମାନସ ମେଡିକାଲ ଷ୍ଟୋର
ପାଥୋ ଲ୍ୟାବ୍ ଓ ମୁନମୁନ ଏକ୍ସ-ରେ
Manas Medical Store, Patho-Lab
& Munmun X-Ray**

**NEAR RONAK HEALTH CARE, MAIN ROAD
CHHINDEIKELA**

Cell. 9937876842 / 7894331936

All types of Medicines available here

**ମାମୁନ ପବ୍ଲିକ୍ ସ୍ଟୋର
ଛିନ୍ଦେଇକେଲା**

ପ୍ରୋ. ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ସାହୁ

ମାଁ ଓ ମମତା

ଶୁଭିମୟୀ ସାହୁ

ମାଆ ହେଉଛି ଆମର ଜନ୍ମଦାତ୍ରୀ ପ୍ରଥମ ଗୁରୁ । ଆମ ଜୀବନର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେବତା, ତା’ସହିତ ଦୁନିଆର ଅନ୍ୟ କେହି ତୁଳନୀୟ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ତ କୁହାଯାଇଛି । “ଜନମ୍ ମାଏର୍ ଆଉର୍ ନିଜର୍ ମାଁ ସରର୍ ତାନୁ ଅଧିକା ତାହାଁକର୍ ସାଙ୍ଗେ ସମ୍ବେଦା ଆଉର୍ କିଏ ଅଛେ ଏନ୍ତା ।”

ସେ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିବା ସନ୍ତାନଟି ପୁଅ ହେଉ ବା ଝିଅ, କଳା ହେଉ କି ଗୋରା, ଡେଙ୍ଗା ହେଉକି ବାଙ୍ଗର, ସୁନ୍ଦର ହେଉକି ଅସୁନ୍ଦର ତା ଠାରେ ସମସ୍ତେ ସମାନ, ଅତି ଆପଣାର ପ୍ରିୟ । ସେ ହେଉଛି ସମସ୍ତଙ୍କ ମଙ୍ଗଳକାରିଣୀ, ମଙ୍ଗଳମୟୀ, ସଦାସର୍ବଦା ତାଙ୍କର ଉନ୍ନତିପାଇଁ ଲାଗିଥାଏ । ନିଜେ ଭୋକ ଉପାସରେ ରହି ନିଜର ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିମାନେ କିପରି ଭଲରେ ଖାଇ ଆରାମରେ ରହିବେ ସେଥିପାଇଁ ତାର ଚିନ୍ତା ଅନ୍ତ ନାହିଁ । ପୁଅଝିଅଙ୍କ ଦେହ ପା ଖରାପହେଲେ ବା କିଛି ଅଭାବ ଅସୁବିଧା ହେଲେ ତା ଆଖିରୁ ନିଦ ହଜିଯାଏ । ପୁଅଝିଅଙ୍କ ମଙ୍ଗଳପାଇଁ କେତେ ଦିଅଁ ଦେବତା ପୂଜା, କେତେ ବ୍ରତ କେତେ କେତେ ଉପବାସ ସେ ନ କରିଛି, କେତେ ଦେବତାଙ୍କ ପାଖରେ ଅଧିଆ ନପଡ଼ିଛି ସେ । ତା’ ପଣତକାନିରେ ମୁହଁ ପୋଛି ନେଲେ ସବୁ ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ପାସେରି ହୋଇଯାଏ । ତାର ପଣତକାନିରେ ଲୁଚିଗଲେ

ଦୁନିଆଁର କୌଣସି ଶକ୍ତି ତାକୁ ଭୟଭୀତ କରିପାରେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ବଡ଼ ଦୁଃଖ ଲାଗେ । ଆଜି ଏହି ପିତାମାତାତୁଲ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଦେବତାଙ୍କ ଉପଯୁକ୍ତ ସେବା ନକରି ପୁଅମାନେ ବୃଦ୍ଧ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଜରାଶ୍ରମମାନଙ୍କରେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ମଇଳା ପରି ଫୋପାଡ଼ି ନିଜକୁ କୃତ କୃତ୍ୟ ମଣୁଛନ୍ତି । ଏହାଠାରୁ ବଳି ବଡ଼ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ କ’ଣ ହୋଇପାରେ ।

ଯେଉଁ ପୁଅବୋହୁ ଶେଷ ଅବସ୍ଥାରେ ବାପାମାଆଙ୍କ ସେବା କରି ପିତୃରଣ ପରିଶୋଧର ସୌଭାଗ୍ୟରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ହତଭାଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । କାରଣ ଯେଉଁ ମାଆ ଆମକୁ ଦଶମାସ ଗର୍ଭରେ ଧରି ସାରା ଜୀବନ ଆମର ମଙ୍ଗଳକାମନା କରିଛି । ଆମର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଡିଲ ଡିଲ କରି ଜାଳି ଦେଇଛି । ଆମେ କ’ଣ ତା’ରଣ ପରିଶୋଧ କରିବାନାହିଁ କି ?

